

Kattehuset i Harstad – et himmelrike for hjemløse katter

Tekst: Sissel J. Tjernstrøm

Foto: Sissel J. og Edel Therese Tjernstrøm

Etter Hålogalandkattens utstilling i juni hadde vi igjen noen sekker med kattesand som vi ikke helt visste hva vi skulle gjøre med. Å sende det tilbake til Oslo med burbilen ville bety at sanda antageligvis ble strødd langs veiene herfra til Oslo, for disse papirposene er ikke så veldig sterk. Etter en kort diskusjon kom et forslag om at posene skulle gis til Dyrebeskyttelsen i Harstad, noe som vi alle syns var en god idé.

Jeg har aldri vært i kattehuset, men jeg lenge har hatt lyst til å stikke nesa innfor dørene til de to brakkene der byens uønskede katter bor. Noen ganger har jeg sett katter i luftegården på utsiden, men anledningen til å stoppe opp å hilse på har aldri bydd seg. Derfor var jeg snar med å påta meg oppgaven å levere sanda til kattehuset slik at jeg hadde en gylden anledning til å hilse på.

I juli ble det endelig tid til å stikke innom, og jeg møtte da en blid dame som var i full gang med vasking av kattedoer og mating av store og små katter. I tillegg til å ha fire egne fire katter, tar hun og ni andre frivillige seg av kattene som bor på kattehuset. Jeg må si jeg ble veldig imponert og positivt overrasket over kattene vi møtte; Kattungene malte nesten bare man så på dem, og klappet man dem tok ”jetmotoren” skikkelig av ☺ De var så søte

og kosete alle sammen, så de var virkelig vanskelig å motstå. Jeg hadde med datteren min Therese (7 år), men ingen av kattungene viste noen tegn til å være redd barn. De kunne gått rett inn som sosiale og kosete medlemmer i enhver familie.

Men det var da de voksne kattene ble hentet inn, og jeg fikk mitt første møte med den unge og sjarmerende mannen ”Bimbo”, at jeg virkelig ble forelsket! I tillegg til Bimbo som var bruntabby m/hvitt fikk vi møte den svartskilpaddetigretè m/hvitt hunnkatten ”Dina”, svarthvite ”Silkepus”, en staselig solid blå ”Blåmann”, sølvtigret m/hvitt ”Sølvi” og enda flere.

Bimbo kom til kattehuset som ungekatt med en vanskelig bakgrunn. Når han først kom til kattehuset var han redd og sky av seg, men han har forandret seg til å bli en selvsikker og svært kosete ung mann. ”Han trodde nok han hadde kommet til himmelen når han kom hit”, da damen vi snakket med.

Mens jeg fikk høre historien om Sølvi som ble bortadoptert til en eier som desverre døde fra henne og som derfor kom tilbake, og de to sky kattene som de frivillige på kattehuset stadig jobber med for å venne til menneskekontakt, og vi ellers snakket litt om løst og fast, lå Bimbo

å breiet seg på bordet og ba om å bli klødd samtidig som han malte som bare det. Han var en virkelig stor sjarmør!

Alle kattene på kattehuset blir testet for FIV og FeLV når de kommer inn. De får også en generell helsesjekk og blir vaksinert. De voksne kattene blir kastrert og sterilisert med en gang, mens ungekattene blir kastrert når de er rundt 10 mnd.

De frivillige på dyrebeskyttelsen blir glad for gaver og donasjoner. Det som det går mest av på kattehuset er kattesand, tørrfôr og boksmat, men alt de får blir satt stor pris på.

Så langt har dyrebeskyttelsen i Harstad klart seg uten fosterhjem til kattene, men hvis trenden fortsetter slik den har gjort til nå blir de nødt til å ta i bruk fosterhjem snart. Aldri før har det vært så mange hjemløse katter, og slik er det i hele landet. Kapasiteten på kattehjemmet er helt sprengt, og det er mest kattunger som kommer inn.

For meg og Therese ble det et veldig positivt møte med kattehuset og kattene som bor der. Og et møte som kommer til å sitte i oss lenge. Jeg må si det var veldig vanskelig å reiser fra Bimbo, det var forelskelse ved første blick! At han løp til døra når vi skulle gå gjorde ikke saken noe bedre... Det ble en lang kosestund ved døra, og jeg vet at jeg må stikke innom der en annen gang også, bare for å hilse på. Takk til de frivillige hos dyrebeskyttelsen for at dere bruker sin tid til å ta seg av disse hjemløse kattene. Dere gjør en fantastisk jobb!

